

KURJER BIAŁOSTOCKI

ORGAN ZIEM WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO

Wychodzi codziennie zrana oprócz dni poświęconych.

Numer pojedynczy 10 marek.

Prenumerata wynosi: miesięcznie 250 mk. Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują: Administracja od godz. 9 do 2 i od do 7, oraz Polska Drukarnia, Spółka Akc., Warszawska 81.

Redakcja i Administracja: ULICA LEONOWA Nr 1.
Redaktor przyjmuje od p. 11 do 1 i od p. 5 do 7 w.

Cena ogłoszeń: za wiersz nonparelowy przed tekstem 100 mk., w tekście 150 mk., za tekstem 50 mk. Nekrologja 50 mk. Drobne po 20 mk., za wyraz, dla poszukujących pracy 5 mk., Ogłoszenia zagraniczne o 100 procent drożej.

Dziś, w środę 12 października

Kino „APOLLO”

WILCZE DOŁY

Awanturyczny dramat w 5-ciu aktach

Przygody słynnego bohatera JACKA TEXASA

KINO „MODERN”

Dziś po raz ostatni!

Pierwszy obraz ze złotej serji rosyjskich obrazów sezonu 1921/22.

NIEMY STRAŻNIK (Wszepota śmiertelna)

Według pięknej legendy wiekopomnego Hr. TOLSTOJA

6 wielkich aktów z prologiem

wytwórni

JERMOBIEW — PARYŻ

w głównych rolach bohaterowie ekranu

Gajdarow, Możuchin i Lisenko

Seanse: 8 i 10 wiecz.

Kasa czynna od godz. 7-ej wiecz.

Nowa zwłoka.

Wczorajsze telegramy przyniosły nam wieść hjobową: ostateczną decyzję w sprawie podziału Górnego Śląska znowu odroczone.

Sprawa ta może będzie oddana trybunałowi w Hadze, który ma powziąć uchwałę ostateczną.

Znowu więc musimy czekać, znowu pozostawiono Niemcom czas do agitacji i do knowań antypolskich.

A wszystko to dlatego, że Lloyd George sprzyja Niemcom, a jest przeciwny Polsce, chociaż, jako polityk, powinienby wiedzieć, że silna Polska na tyłach Niemiec nie dopuści do hegemonii Niemiec w Europie, nie pozwoli na naruszenie równowagi europejskiej.

Ale Lloyd George nie obawia się napadu Niemców na Anglię, ten chytry Anglik pragnie tylko, aby Anglia miała wszędzie i zawsze ostatni głos w Europie...

I jeszcze jedno.

Rzeczoznawcy Rady Ligi Narodów szwajcar Herold i Czech Hodacz, zaproponowali podział Górnego Śląska taki, na który moglibyśmy zgodzić się, byle tę sprawę raz nareszcie zakończyć, byle granica Polski na zachodzie była ustalona — ale ci dwaj panowie zastrzegają, że obszary, przyznane Polsce, mają przez pewien czas pozostawać pod międzynarodową kontrolą gospodarczą.

Znaczy to tyle, co rozciąganie opieki nad niedorośtkiem... Zaiste, warunek to, ubliżający Polsce, warunek, przeciw któremu rząd nasz powinien protestować. Polska nie jest dzieckiem, wymagającym opiekuna.

Kiedy czytamy depesze w sprawie Górnego Śląska, mimowoli nasuwa się nam pytanie:

— Dlaczego w listopadzie i grudniu roku 1918, kiedy

wielkopolanie starali do walki z prusakami, Warszawa doradziła Korfantomu powstrzymanie wybuchu powstania górnoślążaków?

— Dlaczego sferotn wówczas rządzącym w Warszawie, zdawało się, że ślązacy nie dadzą sobie rady z prusakami, walcząc ramię przy ramieniu obok wielkopolan?

Gdyby nie ta wskazówka warszawska, Górny Śląsk należałby niezawodnie do Polski już na początku r. 1921.

B. F.

Nędza urzędnicza.

Nowy minister skarbu rzucił łaskawe słowo zgłębiałym rzęszom urzędników państwowych. Oznajmił, że sam wyszedł ze stanu urzędniczego, zna więc jego ciężką dolę i będzie się starał ją ulżyć.

Ale równocześnie z temi obietnicami, roztrabionymi w prasie, którą p. Michalski bardzo zrecznie się posługuje, nadszedł do władz asygnujących pobory urzędników, reskrypt ministerstwa skarbu, który przejął urzędników dreszczem przerażenia. Oto, zasiłek nadzwyczajny, wypłacany urzędnikom od czterech miesięcy, który ogół urzędników przyjął jako tymczasowe uzupełnienie płacy, zgoła nie wystarczającej ma być odtąd skasowany.

Gdy koszt utrzymania w ostatnich 4 miesiącach wzrósł co najmniej potrójnie, urzędnik zamiast podwyższenia płacy w tym samym stosunku, otrzymuje od nowego ministra skarbu piękne słówka i umniejszenie poborów o jakie 30 proc.

Zasiłki nadzwyczajne, od 4 miesięcy płacone, były — jak ministerstwo skarbu wyjaśnia — przeznaczone na zakupy zimowe. Urzędnicy, dzięki tej sowi- tej jałmużnie już się na zimę we wszelkie potrzeby zaopatrzyli i teraz mogą wżyć z rodziną za 10—30 tysięcy marek miesięcznie.

A jednak, ta sama zajadła prasa, która niedawno tak zapalczywie naszczekiwała na gabinet Witosa o rzekome „niszczenie inteligencji” — teraz milczy, gdy nowy rząd odbiera 400.000 pracownikom państwowym ten nędzny zasiłek, który im z wyczerpanego skarbu państwa nadal „niszczyciel inteligencji”.

O! Teraz wyniszczona przez Witosa inteligencja urzędnicza odżyje i utyje obietnicami p. Michalskiego!

Gdy Witos tymczasowo wyznaczył dla urzędników zasiłek nadzwyczajny, zanim ureguluje się pobory, wtedy kosztowało 1 jajo 10 mk. — dzisiaj 50 mk., 1 kg. masła płacono się wówczas 500 mk. — dziś 2000 mk., centnar metryczny węgla był wtedy w cenie 500 mk. — dziś 2000 mk.

A p. Michalski, rozwiniawszy program finansowy, zamiast troski o należyte uposażenie urzędników, powiada głodomorom urzędniczym: za wysiłki z czasów Witosa nakupiliście sobie na zimę węgla, kartofli, kapusty, masła, jaj, pokupiliście sobie i rodzinie ubrania zimowe, buty i inne potrzeby i teraz wam już wystarczy płaca dawniejsza.

P. Trąpczyński dodaje: A któremu z was mało, niech idzie precz — do zajęcia popłatniejszego!

Tak wygląda opieka tych, co nie niszczą inteligencji.

Tymczasem inteligent urzędnik, który się jeszcze nie nauczył kraść lub brać łapówki, zabiera z domu, co może, dywanik, wytarte futro, zegarek, poduszkę i zanosi do handlowca starzyzny, aby jeszcze na jakiś czas uratować rodzinę od śmierci głodowej.

Inni, jak żebracy, przyjmują jałmużnę. Z litości składają się dwory i pod szumnym hasłem „Inteligencja dla inteligencji”, dają po troszku zboża i innych wiktualii za pół darmo dla urzędników. Już i chłopci litują się nad nędzarzami i pod mniej szumną nazwą „Brat dla brata” poczynają zbierać daninę dla pracowników państwa.

Prawda, że z tych składek więcej szumu, niż pożytku dla urzędnika, a najwięcej straszne go upokorzenia i sromu, że pracodawca — państwo — muszą wyreczać litościwi ludzie i daniem jałmużny zastępować należną za pracę dla państwa zapłatę.

Ale w tych pocziwych zasiłkach dworskich i chłopskich dla urzędników nie ma przynajmniej tej prowokującej ironji, która wieje z wyjaśnień ministerstwa skarbu o zakupach na zimę, a która przypomina cyniczny sarkazm Krasickiego w rozmowie z żebrakiem, gdy za trzy grosze kazał mu kupić so-

bie pieprzu, soli i sadła, zetrzeć to na masę, potem wykonać pewien kabalistyczny zwrot, aby na święcone wielkanocne otrzymać cudem szynkę, jaja i kiełbasę. Chyba przy użyciu takiej czarnoksiężskiej sztuki zdołałby urzędnik za jakie 20 do 30 tysięcy zasiłków, pobranych w 4 miesiącach, zaopatrzyć rodzinę na zimę w zakupy, które wymagają kwoty dziesięć razy większej.

Wyższy urzędnik.

BIAŁOWIEŻA.

Wobec krążących pogłosek o sprzedaży puszczy Białowieżskiej cudzoziemcom, wice minister rolnictwa p. Z. Chmielewski wyjaśnia, że pogłoska ta jest nieścisłą, gdyż rząd zamierza sprzedać cudzoziemcom jedynie przypadające z planu eksploatacyjnego wyrebu na przeciąg lat 15—20. Jednym słowem, o wyrebywaniu dewastacyjnym puszczy Białowieżskiej i jej niszczeniu nie może być mowy, eksploatacja bowiem odbędzie się w ramach prawidłowych. Najprawdopodobniej eksploatacja będzie powierzona firmie zagranicznej, gdyż wymaga ogromnego kapitału zakładowego i obrotowego, na który firmy krajowe zdobyć się nie mogą. Liczba zakładów przemysłowych w Białowieży powinna być zwiększona. Obecnie istniejące tory kolejowe, wynoszą około 228 km. winny być przebudowane, a nadto sieć kolejek znacznie powiększona.

— Jaki jest obszar puszczy i jak można oceniać bogactwa w niej zawarte?

Puszcza białowieża liczy 124,874 hekt. powierzchni ogólnej, z tego pod lasem 11,378 hekt. Białowieża przedstawia obiekt szczególnie interesujący przemysłowców dlatego, że stanowi kompleks leśny całko-

